

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/140/2020
Identifikačné číslo spisu:	8213200940
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8213200940.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. T., bývajúceho v X., B., zastúpeného spoločnosťou JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom v Považskej Bystrici, Šoltésovej 346/1, IČO: 36 860 654, proti žalovanej P. U., bývajúcej v X. - J., J. XX, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária VALO&PARTNERS s.r.o., so sídlom v Prešove, Konštantínova 3, IČO: 36 868 434, o zaplatenie 20.750,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 7C/21/2013, o dovoľaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. januára 2020 sp. zn. 19Co/74/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 23. januára 2020 sp. zn. 19Co/74/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „okresný súd" alebo „súd prvej inštancie") rozsudkom (druhým v poradí) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom vyporiadania členského podielu sumu 9.000,- eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol (výrok II.). Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III.).

1.1 Po preskúmaní spisu dospel k záveru, že hodnota členského podielu v bytovom družstve ako pôvodne spoločného majetkového práva strán sporu ako bývalých manželov predstavuje 37.000,- eur, z čoho by podiel žalobcu pri jeho vyporiadaní v rámci podielového spoluvlastníctva predstavoval sumu 18.000,- eur. V tomto prípade sa však súdu javilo ako spravodlivé priznať žalobcovi práve 9.000,- eur a to z dôvodu splnenia dôvodov na disparitu vyporiadacích podielov.

1.2. Konštatoval, že súd môže vyjadriť rozdielnosť podielov bývalých manželov pri vyporiadaní spoločnej veci s prihliadnutím na to, ako sa každý z nich zaslúžil o nadobudnutie i udržanie spoločnej veci, a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere bez toho, aby mu uložil povinnosť druhému manželovi, ktorý sa o jej nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatiť určitú finančnú čiastku, alebo aby takýto podiel znížil v prospech jedného z bývalých manželov.

1.3. Dôvodil, že zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania a disparita môže byť vyjadrená nie len percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol

zaviazaný finančne sa vysporiadať s tým druhým, pokiaľ ide o túto vec, alebo mu zaplatí menšiu časť z podielu, t. j. nie rovnakú. Keďže v konaní bolo preukázané, že obstaranie členského podielu zabezpečila žalovaná a navyše žalobca počas trvania manželstva psychicky a fyzicky žalovanú ako manželku napádal, požíval alkoholické nápoje, na čo vynakladal spoločné finančné prostriedky a na úkor potrieb domácnosti a spoločných detí, navyše tak činil dlhodobo, čo významne ovplyvnilo manželské spolužitie a súčasne sa to premietlo do hospodárenia so spoločným majetkom, rozdelil nárok tak, že žalobcovi priznal iba hodnotu zodpovedajúcu sume vo výške 9.000,- eur.

1.4. Zdôraznil, že okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení práva spoločného nájmu predmetného družstevného bytu a o určení žalovanej za výlučnú nájomníčku a členku bytového družstva v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1C/89/2009 došlo k zániku podielového spoluvlastníctva bývalých manželov k členskému podielu v bytovom družstve, preto súd považoval rozhodovanie osobitným výrokom o zrušení podielového spoluvlastníctva k členskému podielu v tomto konaní, tak ako to žiadal žalobca v upresnení žaloby zo dňa 4. júna 2013 za nadbytočné.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom z 23. januára 2020 sp. zn. 19Co/74/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (t. j. vo výroku II.) potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny, a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa jeho názoru boli v konaní preukázané dôvody na aplikáciu disparity vyporiadacích podielov pri rozhodovaní o nároku žalobcu. Dôvodil, že k hlavným dôvodom na jej aplikáciu bolo práve správanie sa žalovanej, ktorá sa výraznou mierou zaslúžila o nadobudnutie družstevného bytu tým, že sa zaviazala u zamestnávateľa odpracovať 10 rokov, od ktorého zamestnávateľa získala pôžičku na časť sumy použitej na úhradu členského poplatku za družstevný byt. Rovnako správne prvoinštančný súd zohľadnil aj zlé správanie sa žalobcu voči žalovanej a ich spoločným deťom, čo tiež viedlo k rozvratu manželstva strán sporu. Nebolo nesprávnym pri vyhodnotení výšky priznanej sumy zohľadniť aj požívanie alkoholu žalobcom za finančné prostriedky, ktoré tak nemohli slúžiť potrebám rodiny. Všetky tieto okolnosti súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako dôvody aplikácie disparity pri rozhodovaní v predmetnej veci.

2.2. K námietke nemožnosti aplikácie disparity pre uplynutie doby 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nevyporiadaniu tohto spoluvlastníctva dovtedy rozhodnutím súdu alebo dohodou uviedol, že uplynutie tejto doby nemôže mať za následok aj zánik možnosti rozhodnúť disparitne pri vyporiadaní členského podielu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3.1. Dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci z dôvodu, že odvolací súd nesprávne použil disparitu podielov, keď namiesto požadovanej sumy 18.000,- eur mu priznal len sumu 9.000,- eur. Zdôraznil, že disparitu v danom prípade nebolo možné použiť, pretože vyporiadanie sa nerealizovalo podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že odvolací súd mal rozhodovať analogicky podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri rešpektovaní kogentného ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka tak, že ak nedošlo do 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov k jeho vyporiadaniu rozhodnutím súdu alebo dohodou, platí, že toto majetkové právo sa vysporiada podľa zásady uvedenej v § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. podiely oboch bývalých manželov musia byť rovnaké. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2006 sp. zn. 2MCdo/21/2005, v ktorom sa uvádza, že: „Ak zaniklo spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve v zmysle § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka, môže sa ten z rozvedených manželov, ktorý sa nestal členom družstva úspešne domáhať voči druhému manželovi zaplata polovice hodnoty členského podielu titulom vyporiadania spoločného majetkového práva za použitia analógie § 143 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Stotožnil sa s názorom, že v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka nastupuje právna domnienka, podľa ktorej platí, že ak ide o ostatné majetkové práva, medzi ktoré nepochybne patrí aj členský podiel v bytovom družstve, je potom taký členský podiel v spoluvlastníctve rozvedených manželov a ich podiely sú rovnaké.“

3.2. V rámci namietania nesprávneho právneho posúdenia dovolateľ polemizoval i s viacerými tvrdeniami žalovanej a v tejto súvislosti žiadal vyriešiť dovolacím sudom skutkový problém v tom, že žalovaná

nepreukázala, že musela zaplatiť nedoplatky, ktoré na byte vznikli, a nepreukázala ani ďalšie tvrdenia o tom, že suma 80.000,- eur, ktorú po zániku bezpodielového spoluvlastníctva vybral z účtu nebola výlučne jeho a sporoval i tvrdenia žalovanej o tom, že mu zostalo motorové vozidlo v hodnote 92.000,- eur. Tiež vyjadril nesúhlas so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie v bode 20., 21. a 24. odôvodnenia jeho rozsudku a dôvody uvedené v bode 22 tohto rozsudku považoval za nezrozumiteľné a v ňom konštatované splnenie podmienok na uplatnenie disparity za arbitrárne, nepreskúmateľné a nezdôvodnené.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Zdôraznila, že znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci.

5. Dovolateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že disparita môže byť použitá len pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nie pri vyporiadaní spoluvlastníctva podielového. Odvolací súd nevzal do úvahy, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5C/545/2002 zo dňa 19. augusta 2003, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. decembra 2003 došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán ako manželov ešte za trvania manželstva, pričom predmetné spoluvlastníctvo nebolo v 3-ročnej lehote vyporiadané, preto nastúpila zákonná domnienka vyporiadania podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, t. j. podľa úpravy vzťahujúcej sa na podielové spoluvlastníctvo, kedy podiely sú ex lege rovnaké.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), keď dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je prípustné i dôvodné; v dôsledku jeho účinku dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, 2 a § 450 CSP).

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

11. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

12. V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax dovolacieho súdu (1Cdo/206/2016, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/27/2017, 4Cdo/95/2017, 6Cdo/27/2017, 6Cdo/35/2017, 7Cdo/7/2018). Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie dovolacieho súdu mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ a mohlo by viesť k procesne neprípustnému bezbrehému dovolaciemu prieskumu priechiacemu sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (porovnaj tiež Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1382 a tiež 1Cdo/181/2017, 2Cdo/71/2018, 3Cdo/28/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/1/2018, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/50/2017).

13. Bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa, resp. advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa (1Cdo/181/2017, 2Cdo/167/2017, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/172/2017, 5Cdo/13/2018, 7Cdo/114/2018, 8Cdo/78/2017).

14. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP sa dovolací súd zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolateľom označeným existujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu (judikátom), ktoré tvorí súčasť jeho ustálenej rozhodovacej praxe, a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pritom za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio). Táto činnosť dovolacieho súdu je zameraná na zistenie (prijatie záveru), či nový prípad je s ohľadom na jeho skutkový rámec v relevantných otázkach (okolnostiach) podobný alebo odlišný od skoršieho prípadu. Pokiaľ dovolateľ nevysvetlí, ktoré rozhodnutie treba považovať za „skorší prípad“, dovolací súd nemá podklad pre takéto posudzovanie (nemôže posúdiť, či skutočne došlo k dovolateľom tvrdenému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu), čo v konečnom dôsledku znamená, že nemôže prikrôčiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

15. Ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnil, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali (3Cdo/6/2017, 6Cdo/21/2017).

16. Z obsahu dovolania žalobcu (aj) za použitia § 124 CSP vyplýva právna otázka, „či môže súd pri vyporiadaní hodnoty členského podielu pri nástupe právnej domnienky vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej je pri súdnom vyporiadaní potrebné postupovať podľa úpravy pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pristúpiť k disparite vyporiadacích podielov podľa § 150 Občianskeho zákonníka?“, pri riešení ktorej otázky sa odvolací súd podľa názoru dovolateľa odklonil od ustálenej praxe dovolacieho súdu; v dovolaní označil rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 2MCdo/21/2005, predstavujúce pri rozhodovaní o tejto otázke jeho ustálenú rozhodovaciu prax. Dovolací súd preto pristúpil k posúdeniu, či je opodstatnená argumentácia

dovolatela o odklone odvolacieho sudu od ustalenej rozhodovacej praxe dovolacieho sudu.

17. V rozhodnutí sp. zn. 2MCdo/21/2005, uverejnenom v Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2008 najvyšší súd vymedzil, že „rozvedení manželía si môžu toto spoločné majetkové právo (hodnotu členského podielu v družstve - pozn.) do troch rokov od zániku manželstva vyporiadať v rámci dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. rozhodnutím súdu na návrh podaný na súd v tejto lehote niektorým z rozvedených manželov, a to podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Po uplynutí tejto lehoty vykonať vyporiadanie členského podielu v rámci režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov už nie je možné. Ak totiž nedôjde k vyporiadaniu hodnoty členského podielu v rámci platne uzavretej dohody manželov o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. rozhodnutím súdu na návrh podaný do troch rokov od zániku manželstva (bezpodielového spoluvlastníctva manželov) platí, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov je vyporiadané formou nevyvrátiteľnej právnej domnienky uvedenej v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Keďže členský podiel nepochybne predstavuje majetkovú hodnotu, z hľadiska tohto zákonného ustanovenia ho treba zahrnúť medzi tzv. ostatné majetkové práva manželom spoločné. Pre toto právo primerane platí to, čo o ostatných hnutelných veciach a nehnuteľnostiach, t. j. že sa premenilo do režimu podielového spoluvlastníctva a že podiely oboch sú rovnaké (podiely manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka nemusia byť rovnaké). V takomto prípade sa preto vyporiadanie vykonáva podľa zásad uvedených v § 142 Občianskeho zákonníka a nie za použitia § 150 Občianskeho zákonníka. Treba však zdôrazniť, že už ide len o majetkové právo jedného z rozvedených manželov voči druhému, na existenciu ktorého nemá žiaden vplyv ani jeho prípadný prevod na tretiu osobu.“

18. V danom prípade z obsahu dovolaní napadnutého odvolacieho rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil (aj) s argumentáciou súdu prvej inštancie, podľa ktorej i v prípade uplynutia doby 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nevyporiadaní tohto spoluvlastníctva dovtedy rozhodnutím súdu alebo dohodou, nemôže mať uplynutie tejto doby za následok aj zánik možnosti rozhodnúť disparitne pri vyporiadaní členského podielu ako majetkového práva podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri nástupe právnej domnienky podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právne závery odvolacieho súdu, rovnako ako súdu prvoinštancného, pri posudzovaní nároku žalobcu na zaplatenie jemu pripadajúcej polovice hodnoty členského podielu titulom vyporiadania tohto spoločného majetkového práva, sa od súčasnej praxe dovolacieho súdu, prezentovanej v tomto prípade rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/21/2005 (uverejnenom i v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2008) odklňajú. Dovolanie žalobcu je preto v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nielen prípustné, ale i dôvodné.

19. Pokiaľ žalobca v podanom dovolaní podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP namietal aj vady zmätočnosti bez vymedzenia, že podáva dovolanie aj podľa § 420 pís. f/ CSP, pričom ustanovenia § 431 až § 435 CSP jasne stanovujú spôsob, ako treba jednotlivé dovolacie dôvody vymedziť, jeho dovolanie v tejto časti neobsahuje riadne vymedzenie dovolacích dôvodov. Dovolatelom podané dovolanie v tejto časti preto nespĺňalo náležitosti vyžadované ustanovením § 428, čo by malo za následok jeho prípadne odmietnutie v zmysle ustanovenia § 447 písm. d/ CSP.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ale dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie, odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

22. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.